

CA = NOSTRA

Setmanari d'Inca.

ANY 1

Ab censura eclesiàstica

NUM 1

Ca-nostra

Estimats lectors, que Deu vos guard. Si voleu sebre qui som y l'idea que'ns fa néixer a la vida periodística, no teniu més que mirar el lema qu'em escullit per nom de nostra novella publicació. Som gent de CA-NOSTRA, mallorquins qu'estimam de cor les nostres coses per demunt totes les altres, y que desitjam contribuir amb un esforç modest, però sincer al renaixement del esperit mallorquí, malavetjant conservar-lo y enriquir-lo dins el cor del poble, y desarrelar d'ell aquells vicis que sovint ens son venguts de fora-casa.

Volem moralisar. Com a bons cristians que desitjam esser, posarem en primer terme la religió y les bones costums; y, com tenim més fè en l'esperit de justícia y caritat que mou alguns de nostres germans a anar al poble, a educarlo, elevarlo y ferse defensor de sos interessos morals y materials, qu'en polèmiques y propagandes d'altre género, pensam seguir aquell camí, indicat per Lleó XIII, y dur així com sabrem nostre granet d'arena a l'obra d'una sòlida restauració social cristiana.

Per últim, aquesta ciutat d'Inca aon som nascuts y que tant estimam, ens trobarà sempre especialment dispots a ajudar y fomentar tota empresa que representi per ella un verader progrés.

Ara, que Deu beneesca nostres desitjos, y qu'el lector vulla suplir sempre amb sa bona voluntat l'escasés de nostres forces.

LA REDACCIÓ

Es necessari oposar els esforços de la bona premsa a n-els esforços de la dolenta. Un bon periòdic es una missió perpètua a una Parroquia.

LLEÓ XIII.

Si fos precis donar ma creu pastoral, mos ornaments y tots els meus nobles d'iglesia per asagurar l'existència de la «Difesa»—periòdic catòlic de Venecia—no faria de bona gana.

PIUS X.

Inca y el Sant Crist

Els articies de les novelles publicacions sempre's procuren que sien escullits per son tema, ropatge y construcció; com una jovesana que's presenta en mitx del mon adreçada y enllestida per fer admiradors y conquistar voluntats. Aquests dies a Inca tot ho han absorbit les festes del tercer centenari dels admirables suors del Sant Crist y el tema de tots es parlar d'Ell; a aquesta figura veneranda qu'ens llegaren nostros pares, penyora inestimable de la seva pietat, a quins peus han depositades l'efusió de ses llàgrimes y besades cent generacions que son vengudes a confiarli les congoces y secrets del cor. Per noltros parlar del Sant Crist es tema simpatic; però no ho parexerá tant als lectors forans que no participen del entusiasme qu'en aquests moments anima a tot bon inquer.

* * *

Els homos, els pobles y les societats qu'es componen dels primers, tenen sentiments innats gravats dins son cor: uns dels que vibren ab més veemensia es sens dupte el de Patria y el de Religió. Quant aqueis dos sentiments animen y conduexen un poble es capás a tot: a l'heroisme, a la virtut, a la propi transformació. Oh! si les classes directores donant exemple de fè y patriotisme l'empenyien ab aqueixes palanques a una finalitat restauradora, sens dupte, la reacció vendria. Sols ab aquest concepte me don explicació de la popularidad y entusiasme qu'han despert les festes passades, qu'han posat en moviment y commoció, no tant sols les Congregacions religioses, sino que totes les classes y corporacions socials.

Entidats hi ha dins Inca bastan antigues y may les havien vistes fer, colectivament, en lo trascurs de la seva existència cap manifestació: ni religiosa, ni civil, ni política. Vengueren les festes d'En Colom, del Rey,

de la Purissima &, y may demostraren simpatia per ninguná idea; però s'ha tractat de les festes del Sant Crist d'Inca, del NOSTRO Sant Crist, del Sant Crist de tots; y les fibres del cor s'han commogudes y l'entusiasme ha ressurgit fins y tot a n-aquelles corporacions que tenen el propòsit de mostrarse neutrals a tota manifestació.

Y es que nostro Sant Crist, a més de la significació que té d'un Deu Creador clavat en creu y mort per la salvació de l'humanidad, du involucrada l'idea de Patria. Ell, després de la conquesta, va estendre ja bondadosament els brassos demunt aquella populosa Vila de Mallorca que fone la primera qu'encobei les hostes cristianes del Rey En Jaume, pagant aquella punitat a la Fé, en mil prodigis y bendicions qu'ens arriben fins a nosaltres. Oh! el Sant Crist de nostro antic hospital, que agombolava pobres y malalts, bé nos ne tramet de recorts de les edats passades y efusions dolíssimes des nostros avis. Y de tal manera els inquers pensam qu'el Sant Crist estima nostra patria petita qu'el recordar los maravillosos suors de l'any 1601, tot d'una, lo primer que concebem, es que los derramá unicament per la ciutat d'Inca.

Els motius perque s'obraren en nostra Figura tals maravelles no los sabem. Si mirám la significació mística que puga tenir devant l'història salta a la vista una idea que demostra la predilecció de Deu envers la ciutat d'Inca. Coranta anys després, en 1647, Inca fone víctima d'una pesta tant horrorosa que casi mori tothom. ¿Y no porien significar els prodigiosos suors la pena espiritual qu'el Sant Crist sentia per l'immensa desgracia qu'havia de caure demunt el poble qu'era la nineta dels seus ulls? Així ho creim els inquers. Però la gran predilecció seguia dins el cor de Deu; y l'amor del Sant Crist a Inca y la devoció d'Inca a n-el Sant Crist quedaren sobre vivens a n-el naufragi per tornar formar un poble gran per la seva religiositat y proponderancia material.

* * *

Oh! gloriosa Imatge de Jesús crucificat! jo t'estimo y te salut ple'l cor d'amor y sentiment.

Tú fores escullida pel Deu de nostros avis per fer dins Inca maravelles rares que passassen les generacions.

L'artista que contorná ton imponent musculatura no sé si tangué en conte el perfil de la bellesa; però si que va sentir la mort d'un Deu d'amor.

Es tal ta majestat, que les ànimes qui t'adoren están corpreses devant ton posat penós y sospresent.

Com en poros uberts de carn humana, tres jorns vares suar, fent sospitar si eres la propia persona soberana de Jesucrist.

Y aquella suor natural, prodigiosament derramada, encare se renova seguit, seguit, convertida en roada de gracies y bendicions.

Que ho diguen els cors afligits qu'han plorat a tos peus.

Que ho diga la ciutat d'Inca; que plena de fè, intensament agràida, t'ha rendit solemnes y grandiosos homenatges en penyora del amor gran que te profesa.

De passada

cap amunt.

*Pujols y comes d'aquell endret,
tot ho domina l'humil poblet
de la pujada de l'aspre costa.*

*Sembla una guarda qu'al puig d'aspre,
sembla una boyra qu'el puig atreu
y, emperesida, roman al peu.*

*¡Com m'agoribolas, dolça peresa
d'un lloch tot calma, tot placidesa,
hont en silenci lo temps s'esguny
y el cor anyora lo que te lluny!*

*L'església, uberta de matinada,
resta, entre dia, porta tancada,
un sant de pedra guarda'l portal.
—Aquella església n'allunya el mal.—
Per tot s'escampa la poesia,
y un bell desorde, ple d'harmonia,
riu per les cases y els horts fruyters.*

*Fresques bardisses de romaguers,
marges y tapies mitx derruïdes,
siquies qui corren, branques florides,
parrals qu'ombrejjan casa y pedris,
tot te somriures de paradís.*

*Els molins roden, al bes del vent,
y el vent alena, tot indolent...*

*A dins les saques cau la farina,
cubreix les moles blanca polsina,
y arbre y entenes van gemegant
si'l buf de l'aire se va encalmant.*

*La creu del terme guarda l'exida,
prop d'hont fresquetja la font humida,
que fa, a qui passa p'el llogaret,
desitx de beure sens tenir set.*

*La font trascola de la montanya,
la gent ne conta llegenda estranya
de remors fondes, columnes d'or,
y aigo estil-lada que'n surt del cor.*

*Per la muntanya de la Comuna
tayan la llenya de bona lluna,
tot-hom n'hi taya, tot-hom fa feix;
com més la tayan més verda creix.*

*Per la muntanya de la Comuna
pujen les bisties d'en una en una,
van totes-soles a pasturar,
—l'erba que menjen torna brostar.—
Per molt que pujin, per lluny que sien,
els nins del poble be les destrien,
—la del Vicari, la del padri...
De les esque les se fa senti
l'alegre nota qu'escampa'l vent,
el vent que passa, tan indolent...*

*¡Com m'eramora la rustiquesa
d'aquell paratge tot placidesa,
sa gent tan bona, son cel tan blau!
Cantar volia sa dolça pau,
font solitaria de poesia...
pero cantantla, dins mi sentia
com un somriure brufat de plor...*

¡Boyres que passen, gemechs del cor!

Maria Antonia SALVÀ

Aquesta fresca y bellissima poesia fonc guanyadora del premi ofert pel Club Velocipedista en el Certámen d'Inca.

DIÀLECS FAMILIARS.

I

—¿Que me dirán Abdón que no vols tornar pus escola?

—Are qu'he feta la primera comunió, mon pare troba que tenc de pendre un ofici, ja que no'm pot dar carrera.

—També som del seu parer; adenés que les carreres costen un ull de la cara, ja d'esser un bella venir que sien productives. Val més que sies un bon menestral, honrat, homo de ca-teva, o de CA-NOSTRA, qu'un senyor sense diners ni hisiendes.

—Això's lo que diu mon pare.

—Mira, Abdón, valdament no venguis a escola, jo esper que serás el meix de sempre envers de ton mestre.

—No'n faltaria altre. Jo, jamay oblidaré els bons consells que de V. he rebut.

—Y encare desitj donarten més. Tú ja saps fer una carta a la perfecció, de contes estás correntet, ets un bon cristiá, digne fill de ton pare, que se li pot dir un bon ciutadà d'altre temps; però no de l'edat moderna. Tenim llibertats, drets moderns, soberania popular, y tú y jo y tots, com a molècules d'aquesta soberania, si volem esser bons ciutadans, hem de tenir coneixements judiciosos per saberla usar dignament. Hi ha una partida de questions socials qu'es bò que n'estiguis imposat d'elles amb sa criteri, no fos cosa que tú, qui entres a la plenitud de la vida, prenguis l'espasa per la punta, com ho fan molts de jovenets inexperts.

—¡Ah mestre! com tenc de pendre aqueixes coses sense anar a escola?

—Es qu'aquestes questions no les solen ensenyar a l'escola; mes are qu'ets majoret te vull instruir ab molts de coneixements que

te serán profitosos. ¿No saps qu'hem de fer? Are que ve l'hivern, vens a passar les vetllades a ca-nostra y devora el foch enraonarem de tot, valguentnos dels fets y circumstancies que se desenrollin dins la política y societat.

—Oh mestre! que'm farà de content, però'm dona pena el pensar que no tots els joves tendrán un mestre tant bò y amable com V. que los espliqui aqueixes coses.

—Desgraciadament es vè. A n-el poble li han donat drets y llibertats sens cuidar-se de la seva educació social que li don criteri y direcció, lo meix que si a tú te donassen les eines per a pendre un ofici y te diguessin: fet si't vols fer! resultant d'això, que les conquestes del dret modern, en mans de les masses inconscients, son estades un cataclisme, un desgavell social. Els fills del sigle que van més vius y son més zelosos pels seus fins perversos qu'els fills de la llum, com digué el Bon Jesús, eren els únics que fins are havien ubertes cátedres de dret modern per clubs mitins y reunions.

—Que diu?...¿que per clubs y mitins s'han ubertes cátedres de dret modern?

—(Aquets xabalets van més vius qu'una centella). Me som espressat malament. Volia dir que s'han valgut dels drets moderns per fer propagandes sectaries, estronisant a homos que son una calamitat per Espanya.

Xerrant, xerrant, a la calor de la conversa m'he fet més envant que no volia. No res, tú vina a veurem a ca-nostra y ja veurás les nostres conversades que't serán de profitoses.

—Li farà més nosa que no se pensa y l'abrumaré de preguntes.

—M'en regal, amb tal de fer de tú un bon ciutadà mallorquí.

DANIEL.

PER LA MORT

D'UNA MONJA TRINITARIA

*The coneguda per l'olor de lliri
qu'arreu vares dexar darrera tú
y per l'olor d'encens d'aquell martiri
incruent que a la gloria te va dâ.*

*The coneguda quant ja no existies
oh Verge inconsistent com un perfum.
The coneguda, oh estrella quant t'havies
pòsta en la mar de la perpètua llum.*

*Es bò entregá a la fossa hospitalaria
el còs tot blanc amb vesta trinitaria,
el còs tot net amb sal de castedat.*

*Vent lluir en la suprema altura
dins un esclatant nimbe de llum pura
el sol de l'incompresa Trinitat!*

Ll. RIBER pvr.

FESTES DEL SANT CRIST

Així com hi ha festes que perque les renyes resultin una miqueta les han de ponderrar, a les que ha celebrades la ciutat d'Inca per commemorar el tercer centenari de les suors del Sant Crist, les descripcions les decanten importancia: es necessari haverles vistes per tenirne idea.

Figurauvos, henvolguts lectors, un Sant Crist venerable que du'l segell dels miracles, adreçat demunt un altar major, baix ric y superbiós dosser, rodetjat de suntuositat y magnificència; a un poble immens que està a sos peus tres dies contemplantlo fentli sempre seguit veles d'honor per totes les classes de la societat, mentres la cera de grans atxes se derriteix a la seva presència y els cors piadosament s'enterneixen. Tres dies de festa, d'oficis solemnes; ecsercissis piedosos, adoracions de llagues, lletanies cantades pel poble y una partidura d'una missa d'En Pero si magistralment ecsecutada.

Imaginauvos qu'haurán estat quatre sermons fervorosos predicats pel R. P. Jaume Rosselló dels S.S. C.C. encomiant les grandeses del Sant Crist presentantlo com a Rey de les virtuts, Rey de la ciencia y del progrés, y Rey de les victories, escortant a Inca estimarlo més encare.

La comunió va esser tant numerosíssima que sols es comparable a les de gran missions.

Però lo que no vos poreu imaginar ni fer concepte de cap manera es de la processó del vespre. Hi prengueren part les autoritats y corporacions civil, judicial y militar; les congregacions religioses; les societats benèfiques, polítiques, recreatives; però perquè enumerar entidats? basta dir: tothom hi era. El poble en massa, però no una massa qualsevol, sino ordenada, recullida, formant dues llargues fileres de ciris que casi cordonaven la població, estant també il·luminats els carrers de la via de la processó. Era de veure, en mitx de tanta il·luminaria, destacanse per demunt la multitud de caps la Figura del Sant Crist, imponent, solemnia, majestuosa, mentres el poble juntament ab els sacerdots li cantaven sa lletania en fervorosa devoció.

Arribada la processó a l'iglesia el Sr. Rector fé la consagració del poble a n-el Sant Crist, y tot seguit, pujarem tots a adorar y besar sos peus, mentres se cantá un Te-Deum, tornantse altre vegada el Sant Crist a sa capella dels Sants Patrons en processó, perquè tant veneranda l'imatge no la toquen may de son camari que no sia en mitx de solemnitat litúrgica.

L'enhonabona a tots; y en especial, al Senyor Rector y a Mossen Antoni Ferragut per lo que s'han destexinats perquè aquestes funcions sortissen així com ho merexia l'acte que's commemorava.

*
* *

La «Gaceta de Mallorca» publica per medi del seu corresponsal d'Inca, la sigüent alusió qu'ens feim nostra.

*El domingo dia 29 de Septiembre.

—Hoy se cumplen los trescientos años del maravilloso prodigio. La figura del Santo Cristo que veneramos, *sudó con tanta abundancia como pueda un trabajador cuando trabaja*, en el interior del Oratorio del Hospital de Inca, (hoy desaparecido) dia 29 septiembre de 1607.

En el sitio en que se realizó tan inaudita maravilla no existe ningun vestigio, ni un sencillo monumento, que la atestigüe. Se ha-

lla convertido en un frío soiar que, lejos de embellecer, afea la ciudad. ¡Inquenses! todavía hay tiempo para reparar el olvido en que hemos tenido tan memorable lugar.

¿Porqué no grabar en piedra mármol la descripción del prodigio que allí se obró. ¿Porqué no colocar en dicho lugar un Crucifijo con la aludida inscripción?

COMPOSICIONS EN CARTERA

Tenim a nostra disposició tot el material que fou premiat en el certamen literari d'Inca, promogut pel finit setmanari *La Bona Causa*, y celebrat l'any 1935. Alguns pocs treballs son publicats, com la poesia que insertam en lo present número; pero els més se conserven encare inèdits. Perque nostros lectors y la ciutat d'Inca que celebrá en tan entusiasme la festa de les lletres, pugua veure y savorir el gra qu'es va cullir en aquella floridura literaria, en los vinents números honrarem nostres columnes en la publicació de llurs composicions.

Noves d'Inca.

Un del medis perquè una publicació vaja avant es tenir impremta propia. CA-NOSTRA té aquesta ventatge degut a la generositat d'algunes persones que s'han prestades per reunir cabals per comprar el material necessari; però, com encare ens han d'enviar alguns titulars, ens hem trobat sens poder presentarlos en la confecció que devíem.

Dimecres se fé saber a n-el vecindari d'Inca, per medi de crida, que demà 6 d'Octubre, se tenguessen totes les cases ubertes en persona que pogués dar raó de llurs membres de familia, a les comissions que sortiran a fi de fer el nou censo electoral.

Dilluns, entrada de fosca, comparagué la llum elèctrica, després de tres messos de no donar claror a sos abonats per falta d'aigo a n-el *Gorc-Blau*. Durant l'estiu un estol d'obrers ha estanyat el pis a n-aquell jaient de montanya, perquè les aigos no fugin y pugua la companyia donar llum tot l'any.

A causa que l'esplet de figues de cada any vé més tardá (semble que fins la creació ha feta mudansa) y que les pluges sonvint han caigudes y falta de sol y temps estirat, engüany son ben poques les figues que s'han secades. Al manco qui te pors les ha aprofitades.

Degut a les aigos que fé primarenques, els reims assaonaren a voler y l'anyada de verema no ha pintat del tot malament. Ens diven que a un bossinet de terra de 7 cortons, s'hi han cuit 219 somades de verema.

Ens han nombrat vicari d'aquesta Parroquia Mossen Francesc Rayó, nostro bon amic, pel renuncia de Mossen Matgí Marqués, que ja tenia 27 anys de bons servissis, a n-aquest ministeri sacerdotal.

Acudeix molta gent a n-el trídúo qu'es celebra a San Domingo, predicat per Mossen

Francesc Sitjar, en preparació de la festa del Rosari que demá tendrá lloc solemnement a dita Iglesia.

Dilluns a l'iglesia de les Geronies es celebrá festa d'aquest Fundador, predicanthi Mossen Joseph Auba.

Igualment, a San Francesc hi hagué festa dia 4. El sermó estigué a càrrec del nou vicari Mossen Francesc Rayó.

Enguany els agricultors no's poren queixar de falta de saor per sembrar. Dijous a vespre torná fer una gran tempestat de llamps y irons, seguits de fortes aigades.

Dijous morí, víctima de breu malaltia, l'amo'n Llorens Rovira, persona que gosava de moltes simpaties per son caràcter bondados. Deu l'haja trobat en estament de gracia y consol la seva atribulada familia.

Els preus del mercat, dijous passat no sofriren alteracions. El bassó qu'es la venuda de temporada se pagá demunt 82 pessetes el quintá, dexant burlats als pagesos qu'esperen un y un altre dijous la pujada per presentar-lo a plassa.

¿No hi hauria ningú qu'ens volgués llogar aparats fonogràfics per anar a treure algunes plaques que serien ben curioses sino fossen tant irritants y tristes? Posariem les trompes a los portals de certes cases de baguda, com una que n'hi ha a n-el carrer de Jesús, per impressionar tot lo qu'allá dins se diu y se sent. Ah! quin horror aquelles audicions! Allá sentiríeu veus de nins, atlots de menor edat, que, jugant y beguent, flastomen y malaixen lo més sant y sagrat, y a voltes, se barallen y ariden fins a les altes hores de la nit.

¡Quina escola, Deu meu!

Bolletí comercial

MERCAT D'INCA

Preus que regiren a n-aquesta ciutat dijous passat:		pessetes.	
Bassó.	el quintá	de 81 a	82'50.
Blat.	la cortera	de 16 a	16'50.
Xexa.	id.	a	16'50.
Ordi mallorquí.	id.	a	11'00.
Ordi foraster.	id.	a	10'00.
Sivada.	id.	8'50 a	9'00.
Ídem. forastera.	id.	a	7'50.
Faves cuitores.	id.	a	19'00.
Ídem ordinari.	id.	a	16,50.
Ídem pel bestia.	id.	a	16'00.
Blat de les Índies.	id.	a	16'00.
Siurons.	id.	a	24'00.
Fasols.	id.	a	30'00.
Monjetes de confit.	id.	a	50'00.
Ídem blanques.	id.	a	35'00.
Porcs grassos.	l'arrova	de 11'50 a	12'00.
Patates.	id.	a	00'75.
Figues seques el quintá	de 8 a		11'00.
Safra.	s'uns	de 2'50 a	3'00.
Garroves	el quintá	de 6 a	6'50.

Entretenciments

Un senyor molt desxondit es s'encarregat de la secció d'entretenciments; però troba qu'hem de convidar els aficionats a fer qualche coseta, per dar variació a n-els passa temps; y a s'hora de pagar se repartiran les ganancies.

TARJETA

Una Bosc Aula

Compondre en los noms d'aquesta tarjeta el titol d'un finit setmanari mallorquí.

XARADES

- 1^a. Animal es *prima* y *tersa* qu'els cotxers solen emprá, *segona* y *tersa* a balquena en sabateries hi ha, *tersa* y *prima* els soilerics molt sovint solen cridá, es meu TOT un animal qu'en panada es sol posá.
- 2^a. Un pronom es ma *primera*, *segona*, *tercera* y mon TOT població.

CASA-BLANCA.

QUADRAT

.....
.....
.....
.....

Ompli aquets punts de lletres de manera que resulti vertical y horisontalment:

- 1^a. Persona d'Àfrica.
- 2^a. Un metal en plural.
- 3^a. Cosa que succeeix molt.
- 4^a. Animals.

INTRÍNGULIS

Cercar una paraula de la qual, llevant una lletra, don els resultats sigüents:

1. Animal de ploma.
2. Ciutat d'Italia.
3. Animal de ploma.
4. Cantitat.
5. Pronom.
6. Consonant

FUGA DE VOCALS

D.l s.nt Cr.st. l. F.g.r.
d.nc. d.l t.mpl. m.j.r;
d.sr.m.nt .l.s. s.r,
m.s c.nv.d. n gr.n d.l.s.r.

ENDEVINAYA

Som curta y parec molt llarga y comens plorant, plorant, més tart fas qualche riaya y en dolsa alegria acab, si quim té m'ha aprofitada.

OKU.

Qualsevol dels membres de les families dels nostros suscriptors que les endevin totes, pot passar per la Llibreria de nostra Administració y li regalarán un objecte d'una pesseta, a triar.

Anuncis

Llibreria

LA BONA CAUSA.

d en Miquel Durán.

Carrer de Mallorca, 1, Inca.

PROPAGANDA CATÓLICA

Hi ha de tot: devocionaris, manuals de meditació, tractats de mística, anys cristians controvèrsia religiosa, doctrines y bres catoliques de diferents autors, fulletes prones per repartir als actes del culte catolic y... relacions amb principals llibrerias religioses d'Espanya, P.

ENSENYANSA PRIMARIA

Encicopedies, llibres de lectura de fácil y difícil delletreig, manuscrits de distins autors, llibres de premi y coneixements útils carteres y porta-llibres, plagues petites y grosses en paper superior, plecs llisos y litografiats, plomes, lapiceres: un de tot, bó y barato.

SECCIÓ DE DIBUIX

Capses de compassos baratissimes, escuadres, regles, lapiceres de colors, gomes, quaderns de dibuix, en especial els métodos de Pelfort, Ferrer y Umbert, plagues quadrículades per copiar &.

NOVEL·LES

D'aquelles qui's fan llegir, que daliten y moralisen, que poren correr descansadament en mans de l'innocencia, d'autors de tant pura ortodoxia com el P. Coloma y Schmid.

TARJETES POSTALS

La pornografia no entela nostros mostradors y álbuns: tipos, paisatjes, marines, vistes, perspectives demanau.

LLIBRES DE CUINA

N'hi ha en mallorquí y castellá qu'ensenyen de menjar bé y econòmic, ben ideats, y que sols als llegirlos fan entrar en gana.

ESTAMPARIA

Ne tenim un floret de fulls que vos veureu embarassats per triar, tan hermosos son.

SOBRES Y PAPERS PER CARTES

Retxats, en bianch, de dol, a la pasta, casi regalats. Y qui no hu ereu que hi venga a cercarne y trobará per vuitanta cèntims cent fulls o cent sobres qu'en poden fer escritures de notari.

DICCIONARIS

El del Doctor Amengual, mallorquí-castellá-llatí, que valia cent y pico de pessetes, are el donam per sis duros y encare pagarem café y puro.

El d'En Rodriguez-Navas, de la llengua espanyola, publicat per la casa Calleja. Conté doble paraules de les que comprén el Diccionari de l'Academia Espanyola. Es el més complet y barato, total deu pessetes, y encare a n-els obrers que disponen de poca caudals los ho darem a plassos.

ENQUADERNACIONS

No'm tenim taller; però ens servim d'un dels millors encuadernadors y als encàrrecs que mos fan quedam bé.

ESTAMPES

De les promeses del cor de Jesús n'hi ha en diferents dibuixos y preus.

EL ARTE

PINTURA Y FOTOGRAFIA
D'EN

Bartomeu Payeras.

INCA.

En aquesta casa se pinten tota classe de retrates y quadres a l'oli.

En fotografia son primera espasa, porque, a més d'esser una especialidad, tot está muntat en procediments moderns.

Ampliacions en fan de tota mida, en tant es així, que vos poren fer tornar més grans que no sou.

¿Que no vos agradaria?

Idò, anauvhi: está a n-el carrer de Sant Bartomeu, 15, a una entrada-esposició que veureu que val ulls per mirar.

CA-NOSTRA

SETMANARI D'INCA EN MALLORQUÍ.

Son ideal'es fer obra d'educació y cultura, mantenir les costums y tradicions mallorquines de bona rel, sens que li fassin agrura les idees y coses modernistes mentres vagin retgides pel sentit comú y la sana moral.

Publicará, en estil popular, articles sociolècs, poesies, historietes y traballs humoristics: ab qui poren passar belles estones d'expansió casolana.

Preu de suscripció

Un trimestre una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els pobres y obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 20 cèntims mensuals, 2'40 l'any; però no tendrán dret a n-els raquets que farem a los damés suscriptors.

A les congregacions, societats catoliques y damés persones que, desitjoses de fer propaganda, volguessen una regular cantitat de exemplars, a preus convencionals.

Redacció, Administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, INCA.